

F.t.l. vedr. udlændingeloven

heder, refunderer Dansk Røde Kors' udgifter til personalelønninger, asylansøgernes underhold m.v.

Der er under den hidtidige ordning opnået en hensigtsmæssig administrationsform, som har muliggjort, at der i samarbejde med Dansk Røde Kors hurtigt har kunnet gennemføres nødvendige tilpasninger til ændringer i behovet for centerkapacitet.

På denne baggrund foreslås, at det fastsættes i selve loven, at direktoratet for udlændinge tilvejebringer og driver indkvarteringssteder for asylansøgere, og at dette kan ske i samarbejde med Dansk Røde Kors, jfr. forslaget til § 42 a, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Den foreslåede regel i § 42 a, stk. 2, 3. pkt., er medtaget for at præcisere, at det er direktoratet for udlændinge, der træffer bestemmelse om, på hvilket indkvarteringssted en asylansøger skal tage ophold. Sådanne beslutninger har hidtil efter anmodning fra direktoratet været truffet af politiet i henhold til § 34, nr. 3, der i øvrigt ikke foreslås ændret.

Endvidere foreslås, at der skal være mulighed for at frihedsberøve og straffe en udlænding, der ikke efterkommer direktoratets bestemmelse om at tage ophold på et indkvarteringssted. Der henvises til forslaget til ændring af § 36, stk. 1 (nyt 3. pkt.) og til ændring af strafbestemmelsen i § 60, stk. 1, jfr. lovforslagets § 1, nr. 12.

Dansk Røde Kors har oplyst, at asylansøgernes truende og voldelige adfærd i mange tilfælde har hindret eller gjort det vanskeligt for Dansk Røde Kors at udføre sine opgaver med hensyn til driften af de enkelte asylcentre. Over for særlige urolige elementer blandt asylsøgerne har Dansk Røde Kors oftest som eneste mulighed haft overflytning til andre centre, hvor problemerne imidlertid normalt fortsætter. Når alle muligheder i form af gentagne flytninger, opsplittning af grupper m.v. er opbrugt, er der i realiteten kun én udvej tilbage, nemlig bortvisning fra asylcentrene. Konsekvensen heraf har i nogle tilfælde været, at de bortviste er blevet indkvarteret på hotel, hvilket må siges at være en utilsigtet forbedring af asylansøgernes forhold. Da disse manglende og utilstrækkelige reaktionsmuligheder ofte udnyttes af enkelte asylansøgere, der i månedsvis kan tyrannisere medarbejdere og øvrige indkvarterede, har Dansk Røde Kors anmodet om, at det i forbindelse med en eventuel ændring af udlændingeloven overvejes, hvorvidt der vil kunne skabes hjemmel til frihedsberøvelse, såfremt en asylansøgers adfærd hindrer udførelsen af opgaver med driften af et indkvarteringssted.

En sådan bestemmelse foreslås indsat i § 36, stk. 1 (nyt 4. pkt.). Endvidere foreslås det, at der indføres en adgang til at pålægge straf for en sådan adfærd, jfr. forslaget til § 42, stk. 2, 4. pkt., sammenholdt med ændringen af strafbestemmelsen i § 60, stk. 1, efter lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 7

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4 b og 5.3.

Til nr. 8

Efter forslaget skal direktoratet for udlændinge som hidtil i alle tilfælde tage stilling til, om en udlænding skal afvises, såfremt den pågældende påberåber sig at være omfattet af §§ 7-8. Efter den gældende regel har udlændingen uanset en sådan beslutning ret til at opholde sig i landet, indtil asylsagen er endelig afgjort. Den foreslåede bestemmelse medfører, at en sådan ret ikke består, såfremt udlændingen er indrejst ulovligt i Danmark, medmindre indrejsen er sket direkte fra hjemlandet, jfr. § 31, stk. 1.

Udlændinge, der indrejser i landet uden fornødent pas eller visum, kan efter reglerne i § 28, stk. 2, jfr. stk. 1, afvises i indtil tre måneder efter indrejsen. Denne afvisningshjemmel bør under iagttagelse af bestemmelsen i § 31, stk. 1, også kunne anvendes over for asylansøgere for ikke dermed at åbne mulighed for, at en udlænding ved en illegal indrejse her i landet kan bedre sin retsstilling som asylansøger.

Er der mulighed for at træffe beslutning om afvisning, behandles den pågældendes ansøgning om asyl efter forslaget ikke, før der er taget stilling til, om afvisning skal finde sted, og hvis beslutning herom tages, da ikke før den pågældende er udrejst af landet.

For at sikre, at man ikke ved et længere ulovligt ophold end 3 måneder kan fremtvinge en gunstige retsstilling, foreslås det, at det samme skal gælde, hvis den pågældende vil kunne udvises efter reglen i § 24, nr. 5. Efter denne bestemmelse kan udvisning ske, hvis udlændingen opholder sig i landet uden fornøden tilladelse.

Det skal fremhæves, at afvisning eller udvisning ikke er nogen obligatorisk retsfølge, men at afgørelse herom træffes efter et skøn i hver enkelt sag.

Efter lovens § 36 kan politiet, såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning eller for udvisning efter bl.a. § 24, nr. 5, bestemme, at en udlænding, som ikke har fast bopæl her i landet, skal underka-